

Κλινικές πτυχές του COVID-19

Περίληψη της παρουσίασης του Oliver Koch στο εργαστήριο SARS-CoV-2 / COVID-19.

Η μεταδοση του ιού είναι υψηλότερη στις αρχές της νόσου και μπορεί να ξεκινήσει 24-48 ώρες πριν από την έναρξη των συμπτωμάτων. Η μεταδοση συνεχίζεται συνήθως για μία έως δύο εβδομάδες σε ήπιες ή μέτριες περιπτώσεις ή περισσότερο για πιο σοβαρές περιπτώσεις. Ακόμα και μετά την ανάρρωση ενός ασθενούς, το qPCR μπορεί να είναι θετικό.

Το COVID-19 δεν είναι σοβαρή γρίπη. Απλώνεται πιο εύκολα και το ποσοστό θνησιμότητας είναι σημαντικά υψηλότερο από την εποχική γρίπη. Τα δεδομένα μέχρι στιγμής δείχνουν ότι, συνολικά, περίπου το 80% των περιπτώσεων είναι ήπιες, το 15% είναι σοβαρές και το 5% είναι κρίσιμες. Η ανάκτηση διαρκεί περίπου δύο εβδομάδες για ήπιες περιπτώσεις και τρεις έως έξι εβδομάδες για πιο σοβαρές περιπτώσεις. Σε περιπτώσεις που οδηγούν σε θάνατο, η εξέλιξη από την έναρξη των συμπτωμάτων στο θάνατο είναι μεταξύ δύο και οκτώ εβδομάδων. Οι ασυμπτωματικές λοιμώξεις φαίνεται να είναι σπάνιες σύμφωνα με μοριακές δοκιμές, οι περισσότερες «ασυμπτωματικές» περιπτώσεις πιθανότατα θα αναπτύξουν συμπτώματα.

Η μέση ηλικία εισόδου στα νοσοκομείων στην Κίνα ήταν 47. Η ηλικία ήταν ένας σημαντικός παράγοντας για το εάν ένας ασθενής θα έπρεπε να εισαχθεί στην Εντατική. Οι ηλικιωμένοι ασθενείς ήταν πολύ πιο πιθανό να γίνουν κρίσιμοι, ενώ η ασθένεια τείνει να είναι πιο ήπια σε νεότερους ενήλικες και παιδιά. Τα παιδιά μπορεί επίσης να είναι λιγότερο πιθανό να μολυνθούν, αν και θα χρειαστούμε μελέτες οροεπιπολασμού για να το επιβεβαιώσουμε. Ορισμένες συννοσηρότητες αυξάνουν επίσης τον κίνδυνο να υποστεί σοβαρός αδιαθεσία ενός ασθενούς, ιδιαίτερα υπέρταση, διαβήτης και υπάρχοντα αναπνευστικά προβλήματα.

Ορισμένοι εργαστηριακοί δείκτες, όπως ο αριθμός των λεμφοκυττάρων, μπορεί να είναι προγνωστικοί για το πώς μπορεί να προχωρήσει η ασθένεια σε έναν ασθενή. Ωστόσο, καθώς δεν κατανοούμε ακόμη πλήρως τη σχέση μεταξύ αυτών των δεικτών και της νόσου, θα μπορούσαν να προκαλέσουν σύγχυση στη διάγνωση.

Η εγκυμοσύνη δεν φαίνεται να ξεχωρίζει ως σημαντικός παράγοντας κινδύνου για την ανάπτυξη σοβαρής νόσου, αλλά αυτό εξακολουθεί να βασίζεται σε μικρό μόνο αριθμό περιπτώσεων. Δεν έχει εντοπιστεί ενδομήτρια μετάδοση, αλλά έχουν τεκμηριωθεί ορισμένες περιπτώσεις της νόσου σε νεογέννητα.